

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Deze week wijd ik *Mijn weekblad* geheel aan het droomboek dat alle Nederlanders in ontvangst konden nemen. Een oplage van miljoenen is wel een zeldzaam verschijnsel en de inhoud is het ook waard. Bladerend troffen mij een paar bijzondere dromen.

Hebt U ook gedroomd?

Deze tekening is van Sian Liem uit Krimpen aan de Lek. Hij schrijft erbij: "In deze grachtenhuizen verwerk ik patronen of motieven uit verschillende culturen als metafoor voor Nederlanders met een andere afkomst. Hiermee wil ik benadrukken dat er vele 'nieuwe Nederlanders' zijn die nu wel degelijk een onderdeel vormen van het Nederlandse landschap en wel degelijk een bijdrage leveren aan deze maatschappij. Zou het niet mooi zijn als we elkaar accepteren en zien dat Nederland anno 2013 kleurrijk is?"

De Nederlanders beginnen hun land van de toekomst op prijs te stellen en dat vind ik nou een droom die maar moest uitkomen.

Jeroen Kistemaker uit Delft liet mij waarlijk met hem meedromen. Hij schreef: "Een droom gaat misschien iets te ver, maar iets dromerigs heeft mijn idee wel. Veel glas-in-loodramen van kerken

zijn alleen van binnen te zien. Waarom maken we deze niet ook van buiten zichtbaar?"

Elke middeleeuwse stad heeft meerdere (neo)gotische kerken gedecoreerd met glas-in-loodramen, Dit zijn kunstwerken waarin kunstenaarschap en vakmanschap van eeuwen - dat verloren dreigt te gaan - harmonieus samenwerken met de ruimte en het licht dat de kerken van buiten beschijnt.

De nieuwste ontwikkelingen op het gebied van verlichting maken het mogelijk om deze ramen - met minimaal verbruik - vrijwel onzichtbaar van binnenuit te belichten, zodat bij somber weer en in de avond voor iedere passant dit schitterende fenomeen te zien is."

Persoonlijk wed ik nogal getroffen door de bijdrage van Lianne Geelhoed uit Dongen:

Mag het licht uit?

"Ik zou het zo fijn vinden als het 's nachts weer echt donker zou zijn buiten! Ik droom van kassen met rolgordijnen, zodat dat oranje licht niet meer de hele horizon verlicht. Ik droom van snelwegen met zo weinig mogelijk verlichting, en zonder van die enorme verlichte reclameborden erlangs. Ik droom van dorpen en steden waar de kerktoeren 's nachts gewoon in het donker staat."

Dat is mij uit het hart gegrepen. Al tientallen jaren woon ik nu in de omgeving van Rotterdam en al die tijd heb ik geen sterren meer gezien. Maar ja, het werk gaat nu eenmaal door, ook 's nachts.

De beste samenvatting van het dromenboek vond ik het versje van Luka Wagenvoort (2002) uit Utrecht:

*Iedereen moet gewoon
een normaal, gelukkig leven hebben,
een leven waarvan ze kunnen zeggen:
"O, ik heb het toch zo fijn.
Zo zou ieders leven moeten zijn!"*

Het echte dromen blijft toch het voorrecht van de jeugd.